

גניבה וגזילה

Week 8

שון"ע שס"ב א', ב', ז' - י"א
שס"ג א' - ו'

לז"נ ר' שמואל - ל יוסף בן ר' מרדכי אהרן ע"ה

לז"נ שלום פנחס בן מרדכי א' - ליעזר ע"ה

לז"נ ויצה בת ר' שמואל - ל זאב ע"ה
לז"נ לוי בן דוד שלמה
לז"נ שמואל - ל זאב בן לוי

A program funded solely by the Night Seder Bais Medrash
Please contact us for sponsorship opportunities

שו"ע שס"ב א', ב', ז' - י"א

סימן שסב

השביחה הגזילה ביד הגזול ממילא

וכו י"ג סעיפים

א ^(א) הגזילה שלא נשתנית אלא הרי היא כמו שהיתה ^(א) לאף על פי שנתיאשו הבעלים ממנה לאף על פי שמת הגזול והרי היא ביד בניו הרי זו חוזרת לבעליה בעצמה ואם נשתנית ביד הגזול אף על פי שעדיין לא נתיאשו הבעלים ממנה קנאה בשינוי ^(ב) ומשלם דמיה כשעת הגזילה.

ב ^(ב) נתיאשו הבעלים ממנה ולא נשתנית קנה הגזול הכל השבח ^(ג) שהשביחה אחר יאוש ואינו משלם אלא כשעת הגזילה ודבר זה מדבריהם מפני תקנת השבים וכשמחזיר לו הגזילה ^(ד) ישמין לו השבח ונוטל מן הנגזל.

ציונים ומקורות (ה) ר"ן נפרק כל הנשבעין דף של"א שבוועות כ"ט ע"א מדפי הרי"ף כתב אלו שמי דעות, ועיין ד"מ סימן שס"ד.

סימן שסב (א) לשון רמב"ם ריש פ"ז דגזילה. (ב) שם דין ב'.

משו"ה נריך ניתן נהגגז כג דמי הגזילה: סעיף ב' ג' שהשביחה אחר יאוש. כן היא דעת הרמב"ם [המובא בציונים אות ב'] דנעין יאוש, אצל הרמב"ם [ב"ק פ"ט ס"י ג'] והטור [סימן שג"ד סעיף א'] וסיעמיהו ס"ל דאפילו לא נתיאש ג"כ דינא הכי. וכ"כ מור"ם צההותיו סוף סעיף ח' דיש חולקין, וקאי גם אזה שכתב המחבר כאן. ועיין דרישה [פרישה סעיף א']:

דן הן ואינו משלם אלא כשעת הגזילה. פירוש, אם הוא צעין שאינו נריך להחזיר הגזילה צעיה אזי משלם הוא להגזול דמי הגזילה. אצל על הרוב מחזירה צעיה, וע"ז מסיק וכתב ז"ל, ובשמחזיר בו' שמין לו השבח וגומל מהנגזל, כיון דנגזל עמו מיירי דמוציאין מידו, דאין נריך ליתן הנגזל לגזלן אלא שצחו. ונעניף ד' דמיירי שם צדמכרו לאחר, שם לאו דוקא קאמר דנוטל דמי השבח מהנגזל, דהא גם קרנו נוטל מהנגזל, אלא לרבותא קאמר יחלק י"ב ס"ג, וכ"כ רצינו ירוחם דאפילו דמי שצחו נוטל מהנגזל וכ"כ דמי קרנו, ועיין פרישה [סעיף ב']:

שלחן ערוך השלם > מחזורת פריעדמאן > עמוד מס 34 כו חו"מ י (שנט - תכו), קארן, יוסף בן אפרים (שלחן ערוך השלם > מחזורת פריעדמאן > כו חו"מ י (שנט - תכו) תכו), קארן, יוסף בן אפרים (חודש ע"י תכנת אוצר החכמה

סעיף ו' ג' ואם תפס הנגזל ב' ו"כ הרא"ש והטור, עכ"ל
 סמ"ע [סק"ג]. טעום הוא, דלא כתב הרא"ש [ב"ק פ"ט סוף סי' ג'] כן. גם
 מה שכתב דנפיקא דתלמודא מודים, ליתא, ולדעת דנפיקא דתלמודא
 ס"ל להרא"ש [ב"ק פ"ב סי' ב'] וטור דאפילו תפס מפקינן מיניה וכמו
 שכתבתי לעיל סימן שמ"ו [סק"ה]
 חמ"ש [הסמ"ע] נס"ק (ט"ו) [ט"ז]
 ולקמן סימן שפ"ח [סקל"ג]. והלכתי
 היא דהטור העתיק כאן לשון הרמב"ם
 [המובא בציונים אות ד'] וסמך עלמו
 חמ"ש לקמן סימן שפ"ח [סעיף ד']
 וס"ל [סעיף ב']. ו"כ מהרש"ל [ביש"ש
 ב"ק] פרק הגזול קמא סי' ו' ו"ל, כתב
 הטור ואי תפס נגזל לא מפקינן מיניה,
 וזו היא סברת רמב"ם, אבל ר"י [הובא
 ברא"ש שם בפ"ט] והרא"ש לא ס"ל הכי אלא
 אי תפס מפקינן מיניה כאשר כתבתי
 בפרק כ"ד סי' ה', והטור גופיה כתב
 בסימן שפ"ח גבי מסור שכן דעת ח"א
 הרא"ש ו"ל, והכא לפוס ריהטא כתב
 דעת הרמב"ם, עכ"ל. וכן מוכרח לומר
 לעיל בטור סימן שנ"ג סעיף (ח') [ד']
 שהעתיק דברי הרמב"ם [פ"ד מגניבה
 ה"ח] וסמך עלמו אלקמן סימן שפ"ח
 וס"ל, ע"ש:

ישראל קנה השבח י"א ואם תפס הנגזל אין
 מוציאין מידו.

ז' 'כבר נתבאר שהגזילה שהשביחה אחר
 יאוש או אחר שנשתנית השבח לגזול אף על
 פי שהשביחה מאליה כיצד גזל פרה ונתעברה
 אצלו בין שילדה קודם שתבעו בדין בין
 שעדיין לא ילדה גזל רחל ונטענה אצלו בין
 שגזזה קודם שתבעו בדין בין שעדיין לא גזזה
 והואיל ונתיאשו הבעלים י"א משלם כשעת
 הגזילה ואם ילדה וגזזה הגזיות והולדות של
 גזלן י"א ואם עדיין לא ילדה ולא גזזה שמין לו
 ונטל השבח מהנגזל ומחזיר הבהמה עצמה.

ח' גזל פרה מעוברת ונתיאשו הבעלים ואחר
 כך ילדה רחל טעונה ונתיאשו הבעלים ואחר
 כך גזזה משלם י"א דמי פרה העומדת לילד
 ודמי רחל העומדת ליגזז ואם לפני יאוש
 פ' קודם שנשתנית י"א לדה או גזזה הרי הגזיות והולדות של בעלים ואף על פי
 שנתעברה או נטענה ביד הגזולן הואיל ולא נתיאשו הבעלים ולא נשתנית הגזילה
 היא ברשות בעליה עדיין אף על פי שהגזולן חייב באונסיה. הגה כל אלה דברי
 הרמב"ם י"א אצל יש חולקין וכמו שנתבאר ריש סימן שנ"ד^(ט) ושנ"ו^(י) ואפילו שינוי
 החזיר לזרייתו כגון עפר ועשאו לבנים אף על גב דלא קנה כדלעיל סימן שס"ה^(כ) שצח
 מיהא קני וזריך להחזיר לו שצחו.

ציונים ומקורות (ח) סעיף א' בהג"ה. (ט) סעיף ג' בהג"ה. (י) טור סעיף א'. (יא) סעיף ה'.
 (3) כ"ה בד"ר וברמב"ם, וממהדורות באה"ג ואילך נשמטה תיבה זו.

סעיף ו' ג' ואם תפס הנגזל ב' ו"כ הרא"ש והטור [סעיף ו']. ודרישה
 כמנתי דאף דנפיקא ס"ל דלא מהניא תפיסה, מ"מ נפיקא דתלמודא
 מודים דמהניא זהו תפיסה, ועיין מה שכתבתי שם עוד, ודוק: סעיף ו'
 י"ד משלם כשעת הגזילה. ר"ל זהו עכ"פ שאין הנגזל זוכה בהשבת,
 כי אם כמות שהיתה בשעת גזילה,
 ומפרש ואזיל שלפעמים גם גוף הגזילה
 נשאר ביד הגזולן ומשלם לנגזל דמיה,
 היינו כשכבר ילדה וגזזה, לכיון דזכה
 בגזיה וילדה זכה ג"כ בעצמה,
 ולפעמים נוטל הנגזל הכל ונותנין
 להגזלן דמי השבת, והיינו כשעדיין לא
 גזזה וילדה. ועיין מה שכתבתי בסימן
 שנ"ד [סק"ב] מזה קלמ' זהו כמנתי בסימן
 ובבאור יומר טוב נענין אחר:
 ו"א ואם עדיין לא ילדה ב' דס"ל
 להרמב"ם [פ"ב מגזילה ה"ח] דעיזור
 וטעינת גזיה לא מחשב שני, ואפילו
 לידה עצמה ס"ל דלא ה"ל דין שני
 גמור אלא כשינוי החזיר וכמ"ש בסעיף
 שאחר זה: סעיף ח' ו"א דמי פרה
 העומדת לילד. ר"ל אף אם הגיע
 זמנה לילד בשעת גזילה אפ"ה אינו
 משלם כאילו ילדה בשעת גזילה, כי
 ידוע שלא היתה ההנמה שזה כל כך
 קודם לידה שיש זה משע סכנה לפרה
 עצמה וג"כ שמא יהיה הולד נפל, כמו
 שהיתה שזה אחר לידה. ואם גזלה
 בתחילת או באמצע עיבורה אינו משלם
 כ"כ כמו שההנמה שזה צעת שהיא
 עומדת לילד דהיינו גמר עיבור, אלא
 הכל לפי שומם שזיה: י"א אב"י יש
 חולקין. ר"ל חולקין עם הרמב"ם
 [פ"ב מגזילה ה"ח] נמ"ש דלא קנה הגזולן
 השבת שגזזה קודם שנתיאשו הבעלים,

וס"ל להחולקין דקנה, ולא מיבעיא שינוי גמור אלא אפילו שינוי החזיר * (קנו הצעלים) [קנה] השבת וכדמסקי. ונראה דה"ה אם אין זו שינוי כלל, כגון
 גזלה כשהיא מעוברת או טעונה בגזיה ונשתתפה עליה הגזיה או הולד, אע"פ שהולאה מידו בעודה טעונה או מעוברת משלם לו
 העודף כשיעור שנשבת בידו, ועיין מה שכתבתי בסימן שס"ג סעיף ה' [סק"ג]:

מכא
ה"ה
הוא

שְׁלַחַן עֵרוֹךְ הַשֵּׁלֶם <מֵהַדוֹרֶת פְּרִיעֵדְמָאן> עֲמוּד מִס' 37 כּו חו"מ י (שֵׁנֶט - תְּכּו), קֶאֱרו, יוֹסֵף בֶּן אֶפְרַיִם <שְׁלַחַן עֵרוֹךְ הַשֵּׁלֶם >מֵהַדוֹרֶת פְּרִיעֵדְמָאן> - כּו חו"מ י (שֵׁנֶט - תְּכּו) קֶאֱרו, יוֹסֵף בֶּן אֶפְרַיִם) הוּדַפֵּס ע"י תַּכְנֵת אוֹצֵר הַחֻכְמָה

שס"ג א' - ו'

**שסג הגזול בהמה ועבדים והזקינו והדר בחצר חבירו
שלא מדעתו וכו' יא סעיפים :**

א ו גזל בהמה והזקין י או כחשה כחש שאינו יכול לחזור

בנות הודעה 1234567

יא (חוי"מ קעא עמוד מס 473 תכו) (שלחן ערוך >הרגיל< - י חוי"מ ג קארו, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

מאירת עינים חושן משפט שסג הלכות גזילה שסג

שסג החכמה א או שגל פירות וזקנינו כולם . האי כולם ליד קאמר שהרי אמר זה כתב דחוקא דברקינו מקלחן אומר לו השיל חלל רובן ככולן ומחלה של מחלה כידון כרוכ : ב כמו שגל כלי ושנרו דין זה כתב הטור והמחבר בסיומן שלפי זה בס"א ושם נכתב דיש חילוק בין נשכר מחליו לנשכר בידים לענין אם הוקר אמר הגזילה דמשלם בש"א שחולל מן הפולס וכלן לא כחש' והפסיד' ביד' והיל לדמותו לגזל כלי ונשכר מחליו חלל משום דכלן לא חייבי דהוקרס וחלובא נפחת בדמי' מ"ה נמי דקרק וכתב ושנרו לדבר הפשוט דכמו כשנכר הכלי בידים דכא פשיטא דאינו יכול לומר כרי שלך לפניך כן נמי כהני : ג או שגל פסדים והזקין חף על גב דכשהזקין אי' שוים לכלום ודומה לכמהה והזקנה כ"ל חס"ה יכול לומר כרי שלך לפניך מטעם דפגד (לפי' רש"ס דוקא במילי דאורייתא כגזל ולאחא ושנוטה) דומה לקרקע כנ"ש

כגון חלאים שאין להם רפואות תעלה (א) נ או שגזל מטבע (א) ונסרק ד (א) או פסלו המלך (ב) [וי"א דמסנע חס"ה פסלה (ב) המלך אומר לו כרי שלך לפניך] (סור ס"א נכס הר"ס) (ה) א ו או שגזל פירות והרקבו : (ג) כולם או שגזל ס יין והחמיין ה"ז ב (ג) כשו שגזל כלי (ד) ושבדו ומשלם כשעת הגזילה ס אבד אם גזל בהמות וכחשו כחש שאפשר לחזור ג (ב) י או שגזל (ד) עבדים (ג) (ז) (ה) והזקינו נ או שגזל (ד) מטבע (ז) ונפשל (ה) ל (ה) במדי' זו והרי הוא יוצא במדינה אחרת או שגזל פירות (ו) והרקבו נ [ז] מקצתם ד או י חרומה ונשמת או א שגזל חמין א [א] ועבר עליו הפסח או בהמה ה ס ונעברה בה עכירה או נפסלה מליקרב או שהיתה יוצאת ליסקל אומר לו הרי

כקרקע שאינו נגזל והכי פסק ו דכלל דין תורה דינס כקרקע ס דאורייתא למילי דרבנן דכל דתקון ו לומר דקרא דפריס כלורות חסמן כש"ס פ"ק דכ"ק לכך לישנא דאמ הא ליהך לישנא דעכדא כמטלטלי הוא ואמת שהחוס' שס הרגישו לפסגד"נ דלא יתכן כלל לומר כס דלכך לישנא דמטלטלי דמי כיו ציינן לכוזים פ"ש וגם בדעת ה דאס כן יהיה טעמו דר' נחמן נ דשטבורא דאורייתא . וכן מוכח מ וררע

זהתנהלחם אותם לנביכס לרשח אחזה ואחזה זו קרקע וקרקע אי' נגזלת חלל לפולס כחוקת הגזל קאי הן לטוב' כגון חס השביח' או חלל פירות' (וכח' ש' בס"י שפ"א נס בס"י זה לענין שכירות) הן לרעה כגון שנחלקל מחליו כמו כאן משא"כ בהמה ושאר מטלטליס דברשות הגזלן קאי מיד שגזלן לטובה לענין שכת שגזלוהו הגזלן וכן לענין קלקול דלר"ך לשלמו כשעת הגזילה חלל דפסידה דהדר לא מיקרי פסידה : ד או חרומה ונשמת או שגזל חמין כ' הטעם דאלו חף שפסלו חלל הגזלן לגמרי מינ חבואת חרומה ולחם חמין לא כשחמה משאר חבואות ולחמין וברי הן כמו שהיו בשעת הגזילה וכמו שהן פכשוו שאר חבואות ולחמין מ"ה מ"י ח"ל הש"ל משא"כ כפסלתו מלכות כיון דלורת מטבע זו אינה יולאה כלל בכל מדינות המלך ונעכעה לורה אחרת במקומה כרי ניכר הפסידה ופס"ר : ה ונעכדה בה פסידה כגון רוכס

יא (חוי"מ קעא עמוד מס 474 תכו) (שלחן ערוך >הרגיל< - י חוי"מ ג קארו, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

ומהחמת החולפת כרי טן כנריוס וסרי ליתא בירושלמי מאז מכלל רל דלכ' לין טפס לחלק בין כולן למקלות וקל' ולפ' מיש כסמ' ס'ק ח' חינו מכון דוק: (י) כרי שלך לפיך. מה טפס מקס'ל ס' כחול קמא סימן י' דל'ן לומרים בליסורי הכאס כרי שלך לפיך רק גני נולן ולא גני שומר

חיו נראה לפסיד וכל דבריו חיוס מחורין לפסיד בראש מיש חמנא כפרי שרישא דכרי הכל וס'סא דמחני כרי י' יפקב כ' לא קסא מירי דסא לא למירין דרישא רכנן לחור דרימח דמחני לחיא כחרי חנאי חלא כולה מחני לחיא כרי יפקב ורישא חחא חס' כרכנ וכן סא סוניח החלמוד ככמה מקומות טפס מססר וגם מודרי חסוס' ס' טפס דף מ'ס מוכח להדיא דס'ל דסיסא ר' יפקב ורישא דכרי הכל טפס וס'י משמח ליסאל דנמי חמנן וסכר טליו הססס כ' ולא קאמר מני מחני' ר' יפקב סא כ' חלא דח' משוס דכח' מחני' כלאו סרי ר' יפק: סיא חלא דכחמנן וסכר טליו הססס כ' כפי חלמודל לחסכומי חנא דלמירין כליסורי הכאס כרי שלך לפיך ומסיק דכ'ס מודו ככרי טוד כ' מ'סרס'ל טס חלא נראה כפרי כ' חלא גני נולן לא טיין ס'ס כ' ס'ס סמחלק בין גולן לשומר ומזיק ומלכד מה טל'ן הסכל מחן שומר ומזיק יגרס מנולן לפיך וס דבריו חמורין סכרי להדיא מססר

גנ' (ג) הרי שלך [ח] לפיך ומחור אותה בעצמה: ב [ח] * במה דברים אמורים כשהחור הגזילה אבל אם נשרפה הגזילה או אברה ו אחר שנאסרה בהנאה חייב להחזיר לו דמייה בשעת הגזילה:

ג [ח] רגנחל בהמה ונשא עליה משא או רכב עליה או חרש או רש בה וכו'צא בזה והחזירה לבעליה אע"פ שעבר בלי' ? אינו חייב לשלם [ט] כלום שהרי לא הפסידה ח' (ד) ולא הכחיש ואם החזיק אדם זה לגזול או לעשוק או לעשות מעשים אלו פעם אחר פעם ט קונסין אותו [ס] ואפי' [י] בחיל [ס] ושקין השכר או השבח *שהשביח בבח' ומשלם לגזול:

ד (ח) [י] ה' התוקף [יא] עברו של חבירו ועשה בו מלאכה י' ולא בשלו ממלאכה אחרת פטור שנוח לו לאדם שלא ילמד עברו דרכי הבטל' יא (פ) (ס) ק ואם בשלו ממלאכה אחרת משלם לו כפועל:

ה י' התוקף ספינתו של חבירו ועשה בה מלאכה אם אינה עשויה לשכר (י) שמין במה פיתחה ומשלם יב ואם היא עשויה לשכר אם ירד לה בתורת שכירות הואיל וירד שלא ברשות אם רצה הבעל לישול שכרה נוטל רצה לישול פחתה נוטל (י) ואם ירד לה בתורת גזל נוטן הפחת וכן כל כיוצא בזה [יא] והיה אם נשלח על רעת שאלה שלא מרעת גזלן הוי: פה יב [ב] [יג] ואם פניה גזלן

דרינו כמסלסלים וכמ'ס סקור כסמו כאן דלא טעלו לשם גול חלא לפשות מלאכתו מודע דלר' לשלם לו דמי כטילמו: יב ואם סיא פסוי' לשכר כ'. ס' כז י' כפל הספינה על הפליגה כיון דה חסוקף דפחו לשלם טוטל ממנו שכירות חס ילח ואם חיו חוטל טוטל ממנו פחת הכלי כיון דטעלו סלא כרשות וכדן גולן דמשלם כשעת הגזילה חלא חס טוטל ממנו השכירות חיו טוטל ג'כ פחת דכרי נסח' מחמת מלאכס וכדן כל שכר: י' ואם שכרה גזולן לחמר כ' הססס דדוקא כשכר הגזילה כששכר כידו דהגולן חו ככאס' מכחו דרינו יורס ולוקח חקנו טיקאס הגולן מפני חקנת השכרס דכל כששכר כרשותו חו ססססס וחול'ס מידו כסוד ססססס ססססס חו מפוערת רק כששכרה כיד הגולן ומתירכסס כרשותו כגיסס וכולו כפיוטורס וכמ'ס כסיומן סס'כ סיה ככר' (פ'ס) כרי סא כאלו השכירו כידו וכן חס פסס כס סא מלאכס חקנו סלא יוליסו מידו סכר כדנחמס כחורמס גזילה כסוס חקנת השכרס חלא משלם כפין גזול משח'כ כשכר חס סכא לידו משלמא וחיו כסכס כנוסו כרי סא כסוקר הכלי דכו לא חקנו משוס חקנת השכרס טעסר'ך ליתן לו כנגול כפי מה שחוקר

(י) הרי שלך [ח] לפיך ומחור אותה בעצמה: ב [ח] * במה דברים אמורים כשהחור הגזילה אבל אם נשרפה הגזילה או אברה ו אחר שנאסרה בהנאה חייב להחזיר לו דמייה בשעת הגזילה:

ג [ח] רגנחל בהמה ונשא עליה משא או רכב עליה או חרש או רש בה וכו'צא בזה והחזירה לבעליה אע"פ שעבר בלי' ? אינו חייב לשלם [ט] כלום שהרי לא הפסידה ח' (ד) ולא הכחיש ואם החזיק אדם זה לגזול או לעשוק או לעשות מעשים אלו פעם אחר פעם ט קונסין אותו [ס] ואפי' [י] בחיל [ס] ושקין השכר או השבח *שהשביח בבח' ומשלם לגזול:

ד (ח) [י] ה' התוקף [יא] עברו של חבירו ועשה בו מלאכה י' ולא בשלו ממלאכה אחרת פטור שנוח לו לאדם שלא ילמד עברו דרכי הבטל' יא (פ) (ס) ק ואם בשלו ממלאכה אחרת משלם לו כפועל:

ה י' התוקף ספינתו של חבירו ועשה בה מלאכה אם אינה עשויה לשכר (י) שמין במה פיתחה ומשלם יב ואם היא עשויה לשכר אם ירד לה בתורת שכירות הואיל וירד שלא ברשות אם רצה הבעל לישול שכרה נוטל רצה לישול פחתה נוטל (י) ואם ירד לה בתורת גזל נוטן הפחת וכן כל כיוצא בזה [יא] והיה אם נשלח על רעת שאלה שלא מרעת גזלן הוי: פה יב [ב] [יג] ואם פניה גזלן

דרינו כמסלסלים וכמ'ס סקור כסמו כאן דלא טעלו לשם גול חלא לפשות מלאכתו מודע דלר' לשלם לו דמי כטילמו: יב ואם סיא פסוי' לשכר כ'. ס' כז י' כפל הספינה על הפליגה כיון דה חסוקף דפחו לשלם טוטל ממנו שכירות חס ילח ואם חיו חוטל טוטל ממנו פחת הכלי כיון דטעלו סלא כרשות וכדן גולן דמשלם כשעת הגזילה חלא חס טוטל ממנו השכירות חיו טוטל ג'כ פחת דכרי נסח' מחמת מלאכס וכדן כל שכר: י' ואם שכרה גזולן לחמר כ' הססס דדוקא כשכר הגזילה כששכר כידו דהגולן חו ככאס' מכחו דרינו יורס ולוקח חקנו טיקאס הגולן מפני חקנת השכרס דכל כששכר כרשותו חו ססססס וחול'ס מידו כסוד ססססס ססססס חו מפוערת רק כששכרה כיד הגולן ומתירכסס כרשותו כגיסס וכולו כפיוטורס וכמ'ס כסיומן סס'כ סיה ככר' (פ'ס) כרי סא כאלו השכירו כידו וכן חס פסס כס סא מלאכס חקנו סלא יוליסו מידו סכר כדנחמס כחורמס גזילה כסוס חקנת השכרס חלא משלם כפין גזול משח'כ כשכר חס סכא לידו משלמא וחיו כסכס כנוסו כרי סא כסוקר הכלי דכו לא חקנו משוס חקנת השכרס טעסר'ך ליתן לו כנגול כפי מה שחוקר

יא (חוי"מ קעא עמוד מס 475 תכו) (שלחן ערוך <הרגיל> - י' חוי"מ ג קארו, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

לספר לר' להחזיר השכר לבעלים הואיל ועומדת להשכר (סוד ס'ס כסס הרמ'ס

1234567

1234567

ס וע"ל סוף סי' ט"ס מדינן חלו):

יא (חוי"מ קעא עמוד מס 476 תכו) (שלחן ערוך <הרגיל> - י' חוי"מ ג קארו, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה